

REPUBLIKA CRNA GORA

Z A K O N O ZAŠTITI SVJEDOKA

(Službeni list RCG, br. 65/04 od 25. oktobra 2004.g)

I. UVODNE ODREDBE

Član 1

Ovim zakonom uređuju se uslovi i postupak za pružanje zaštite i pomoći svjedoku van suda kada postoji osnovana bojazan da bi davanjem iskaza u cilju dokazivanja krivičnog djela, za koje je ovim zakonom predviđena mogućnost zaštite, bio izložen stvarnoj i ozbiljnoj opasnosti po život, zdravlje, fizički integritet, slobodu ili imovinu većeg obima, a druge mjere zaštite nijesu dovoljne.

Zaštita i pomoć, u smislu stava 1 ovog člana, može se, na zahtjev svjedoka, pružiti i njemu bliskom licu.

Član 2

Zaštita svjedoka, odnosno njemu bliskog lica obezbjeđuje se primjenom Programa zaštite svjedoka (u daljem tekstu: Program zaštite).

Program zaštite je skup mjera predviđenih ovim zakonom koje se primjenjuju u cilju zaštite života, zdravlja, fizičkog integriteta, slobode ili imovine većeg obima svjedoka, odnosno njemu bliskog lica.

Program zaštite može se primijeniti samo uz pristanak svjedoka, odnosno njemu bliskog lica.

Program zaštite može se primijeniti na maloljetno lice samo uz saglasnost roditelja ili staratelja, a na lice djelimično ili potpuno lišeno poslovne sposobnosti samo uz saglasnost lica ovlašćenog za njegovo zastupanje ili staratelja.

Član 3

Mjere i radnje koje se preduzimaju na osnovu ovog zakona ne utiču na prava okrivljenog u krivičnom postupku.

Član 4

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

1) **svjedok** je svako lice, bez obzira na njegov status u krivičnoprocesnom pravu, koje posjeduje obavještenja o krivičnom djelu i

učiniocu i drugim važnim okolnostima, odnosno podatke i informacije koje su odlučujuće i neophodne za dokazivanje krivičnog djela, a njihovo davanje, odnosno saopštavanje bi to lice ili njemu blisko lice izložilo stvarnoj i ozbiljnoj opasnosti po život, zdravlje, fizički integritet, slobodu ili imovinu većeg obima;

2) **blisko lice** je bračni drug, srodnik svjedoka kao i drugo njemu blisko lice koje on kao takvo označi i zahtijeva njegovo uključenje u Program zaštite;

3) **zaštićeno lice** je lice sa kojim je zaključen Sporazum o primjeni Programa zaštite.

Član 5

Program zaštite primjenjuje se samo ako bez iskaza svjedoka ne može biti dokazano krivično djelo ili bi njegovo dokazivanje na drugi način bilo znatno otežano, kada se dokazuje neko od sljedećih krivičnih djela:

- 1) protiv ustavnog uređenja i bezbjednosti Republike Crne Gore;
- 2) protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom;
- 3) koja se vrše na organizovan način;
- 4) za koja se po zakonu može izreći kazna zatvora u trajanju od 10 godina ili teža kazna.

II. KOMISIJA ZA PRIMJENU PROGRAMA ZAŠTITE SVJEDOKA

Član 6

Odluku o primjeni, prekidu, prestanku ili produženju primjene Programa zaštite donosi Komisija za primjenu Programa zaštite svjedoka (u daljem tekstu: Komisija).

Komisiju čine: sudija Vrhovnog suda Republike Crne Gore, zamjenik Vrhovnog državnog tužioca i rukovodilac Jedinice za zaštitu.

Članovi Komisije imaju zamjenike.

Članove Komisije i njihove zamjenike imenuje starješina organa čiji predstavnik ulazi u sastav Komisije. Rukovodilac Jedinice za zaštitu po položaju je član Komisije, čijeg zamjenika, na njegov predlog, imenuje ministar nadležan za unutrašnje poslove.

Administrativne poslove za potrebe Komisije obavlja Jedinica za zaštitu.

Član 7

Članovi Komisije i njihovi zamjenici, osim rukovodioca Jedinice za zaštitu, imenuju se na vrijeme od pet godina i mogu biti ponovo imenovani.

Član 8

Članstvo u Komisiji prestaje:

- 1) istekom vremena na koje je imenovan;
- 2) ako to sam zatraži;
- 3) ako mu prestane funkcija ili radni odnos koji je bio osnov za njegovo imenovanje;
- 4) zbog odavanja službene tajne u vezi rada Komisije;
- 5) ako se u svom radu ne pridržava propisa koji se odnose na primjenu Programa zaštite.

Odluku o prestanku članstva u Komisiji donosi starješina organa čiji je predstavnik u Komisiji i to po službenoj dužnosti u slučajevima iz stava 1 tač. 1 do 3 ovog člana, a u slučajevima iz stava 1 tač. 4 i 5 ovog člana, na predlog predsjednika ,odnosno člana Komisije ili njegovog zamjenika.

Član 9

Radom Komisije rukovodi predsjednik.

Predsjednik Komisije je sudija Vrhovnog suda, a u slučaju njegove spriječenosti, radom Komisije rukovodi njegov zamjenik.

Rad i akti Komisije su službena tajna i akti kao takvi moraju biti označeni.

Član 10

Komisija odlučuje na sjednici, većinom glasova.

Komisija donosi Poslovnik o svom radu.

III. JEDINICA ZA ZAŠTITU

Član 11

Jedinica za zaštitu je specijalizovana organizaciona jedinica ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove koja sprovodi hitne mjere, primjenjuje Program zaštite i odgovorna je za njegovu primjenu i obavlja druge poslove u skladu sa ovim zakonom.

Državni organi, organizacije i službe dužni su da pruže pomoć Jedinici za zaštitu i da na njeno traženje izvrše radnje iz svoje nadležnosti potrebne za preduzimanje mjera iz ovog zakona.

Član 12

U primjeni Programa zaštite Jedinica za zaštitu obezbjeđuje zaštićenom licu potrebnu ekonomsku, psihološku, socijalnu i pravnu pomoć i pomaže mu ekonomskim i socijalnim mjerama do njegovog ekonomskog osamostaljenja.

Ekonomska i socijalna pomoć koja se daje zaštićenom licu ne smije biti veća od iznosa koji je dovoljan da se pokriju troškovi života i da mu se omogući ekonomsko osamostaljenje u novim uslovima.

Član 13

Kada se na drugi način ne mogu sprovesti mjere iz člana 27 stav 1 ovog zakona, Jedinica za zaštitu može, u obavljanju poslova iz svoje nadležnosti, prikriti identitet zaposlenih u Jedinici, kao i vlasništvo nad stvarima potrebnim za sprovođenje određene mjere.

IV. PRIMJENA I PRODUŽENJE PROGRAMA ZAŠTITE

1. Postupak za primjenu Programa zaštite

Član 14

O primjeni Programa zaštite odlučuje Komisija na zahtjev Vrhovnog državnog tužioca.

Vrhovnom državnom tužiocu inicijativu za podnošenje zahtjeva za primjenu Programa zaštite mogu podnijeti: svjedok, nadležni državni tužilac, sudija koji postupa u predmetu, direktor Zavoda za izvršenje krivičnih sankcija i rukovodilac Uprave kriminalističke policije.

Član 15

Zahtjev za primjenu Programa zaštite sadrži:

- 1) podatke o licu za koje se predlaže primjena Programa zaštite;
- 2) opis i zakonski naziv krivičnog djela povodom čijeg dokazivanja se zahtijeva zaštita;

- 3) ocjenu postojećih dokaza;
 - 4) značaj iskaza ili informacije za postupak lica za koje se predlaže primjena Programa zaštite, s procjenom njihove pouzdanosti i cjelovitosti;
 - 5) okolnosti koje ukazuju da postoji stvarna i ozbiljna opasnost za lica za koje se predlaže primjena Programa zaštite;
 - 6) prethodno primijenjene mjere zaštite, ako je bilo ovih mjera;
 - 7) druge podatke koji su od značaja za primjenu Programa zaštite.
- Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana, Vrhovni državni tužilac dostavlja Komisiji inicijativu za podnošenje zahtjeva i izjavu svjedoka, odnosno njemu bliskog lica o pristanku na učešće u Programu zaštite.

Član 16

Nakon prijema zahtjeva Vrhovnog državnog tužioca za primjenu Programa zaštite, predsjednik Komisije će odmah, a najkasnije u roku od sedam dana, sazvati sjednicu Komisije.

Komisija može od Vrhovnog državnog tužioca tražiti da dopuni dostavljeni zahtjev podacima od značaja za primjenu Programa zaštite.

Komisija odlučuje o zahtjevu najkasnije u roku od 30 dana od dana podnošenja, odnosno dopune zahtjeva i o svojoj odluci odmah obavještava Vrhovnog državnog tužioca i Jedinicu za zaštitu.

2. Postupak za primjenu hitnih mjera

Član 17

Ako Vrhovni državni tužilac ocijeni da život, zdravlje ili fizički integritet, sloboda ili imovina većeg obima svjedoka, odnosno njemu bliskog lica mogu biti odmah izloženi stvarnoj i ozbiljnoj opasnosti koja ne može biti otklonjena odgovarajućim mjerama zaštite koju policija pruža građanima, istovremeno sa podnošenjem zahtjeva za primjenu Programa zaštite, obavijestit će o tome Jedinicu za zaštitu radi primjene hitnih mjera.

Odluku o primjeni i vrsti hitnih mjera donosi rukovodilac Jedinice za zaštitu u roku od 24 sata od prijema obavještenja Vrhovnog državnog tužioca. Rukovodilac Jedinice za zaštitu o odluci će odmah obavijestiti predsjednika Komisije i Vrhovnog državnog tužioca, odnosno direktora Zavoda za izvršenje krivičnih sankcija, ako je svjedok, odnosno njemu blisko lice u pritvoru ili izdržava kaznu zatvora.

Prije primjene hitnih mjera rukovodilac Jedinice za zaštitu će pribaviti pisanu saglasnost svjedoka, odnosno njemu bliskog lica.

Hitne mjere se primjenjuju do donošenja odluke Komisije o zahtjevu za primjenu Programa zaštite.

Član 18

Kao hitne mjere mogu se primijeniti mjere iz člana 27 stav 1 tač. 1 do 3 ovog zakona.

Član 19

Nakon donošenja odluke o primjeni i vrsti hitnih mjera rukovodilac Jedinice za zaštitu zatražiće od svjedoka , odnosno njemu bliskog lica da popuni upitnik o ličnim podacima, imovi-

nskim prilikama, obavezama i drugim podacima (u daljem tekstu:Upitnik), kao i da se podvrgne ljekarskom pregledu.

Sadržinu Upitnika propisuje ministar nadležan za unutrašnje poslove.

Član 20

Rukovodilac Jedinice za zaštitu će dostaviti Komisiji primjerak popunjenog Upitnika, izvještaj ljekara iz člana 19 stav 1 ovog zakona, kao i mišljenje o primjeni Programa zaštite.

3. Sporazum o primjeni Programa zaštite

Član 21

Ukoliko Komisija donese odluku o primjeni Programa zaštite ovlastiće rukovodioca Jedinice za zaštitu da sa svjedokom, odnosno njemu bliskim licem zaključi Sporazum o primjeni Programa zaštite (u daljem tekstu: Sporazum).

Prije zaključenja Sporazuma, svjedok, odnosno njemu blisko lice popunjava Upitnik, ukoliko ga nije popunio u slučaju iz člana 19 ovoga zakona.

Primjena Programa zaštite počinje danom zaključenja Sporazuma.

Član 22

Sporazum sadrži :

1) opšte podatke:

- strane potpisnice Sporazuma;

- saglasnost svjedoka, odnosno njemu bliskog lica za primjenu Programa zaštite;

- izjavu svjedoka,odnosno njemu bliskog lica da su podaci navedeni u Upitniku tačni;

2) obaveze svjedoka ,odnosno njemu bliskog lica da će:

- u skladu sa Zakonikom o krivičnom postupku dati iskaz, kao i da će jasno i precizno odgovarati na postavljena pitanja u

postupku i davati izjave o činjenicama koje su na bilo koji način povezane sa postupkom samo pravosudnim organima i policiji;

- se pridržavati uputstava Jedinice za zaštitu i aktivno učestvovati u sprovođenju mjera;

- u cilju zaštite pristati da se bez posebne odluke suda sprovodi nadzor i tehničko snimanje sredstvima za komunikaciju na daljinu, nadzor i tehničko snimanje prostorija u kojima boravi, kao i tajno praćenje, vizuelno snimanje i fotografisanje;

- nakon početka primjene Programa zaštite preduzeti sve neophodne mjera radi postizanja ekonomske samostalnosti za vrijeme trajanja Programa zaštite;

- prihvatiti ispitivanja, testiranja i druge radnje koje nisu štetne po njegovo zdravlje;

- navesti svoje račune, pravne poslove i finansijske i druge obaveze;

- bez odlaganja obavijestiti Jedinicu za zaštitu o svim promijenjenim okolnostima koje mogu biti od uticaja na primjenu Programa zaštite;

3) obaveze prema svjedoku ,odnosno njemu bliskom licu:

- da će se primijeniti mjere zaštite samo uz neophodna ograničenja njegovih prava i sloboda;

- da će mu se prilikom primjene Programa zaštite pružiti potrebna psihološka, socijalna i pravna pomoć;

- vrijeme trajanja i obim neophodne ekonomske pomoći;

4) vrijeme trajanja Programa zaštite;

5) klauzulu da je Sporazum sačinjen u dva primjerka, od kojih se jedan čuva u Jedinici za zaštitu, a drugi se daje svjedoku, odnosno njemu bliskom licu. Za vrijeme trajanja Programa zaštite Sporazum je dostupan samo Komisiji;

6) izjavu svjedoka ,odnosno njemu bliskog lica da razumije sadržaj Sporazuma i da je saglasan sa njim;

7) ostale podatke od značaja za sprovođenje Programa zaštite;

8) datum zaključenja Sporazuma i potpis sporazumnih strana.

Član 23

U ime maloljetnog lica Sporazum zaključuje roditelj ili staratelj, a u ime lica koje je djelimično ili potpuno lišeno poslovne sposobnosti staratelj ili lice ovlašćeno za zastupanje po zakonu.

4. Postupak za produženje primjene Programa zaštite

Član 24

Ako se utvrdi da će nakon isteka vremena primjene Programa zaštite i dalje postojati potreba zaštite zaštićenog lica, Vrhovni državni tužilac ili rukovodilac Jedinice za zaštitu će podnijeti Komisiji zahtjev za produženje primjene Programa zaštite.

Vrhovnom državnom tužiocu inicijativu za podnošenje zahtjeva za produženje primjene Programa zaštite mogu podnijeti lica iz člana 14 stav 2 ovoga zakona.

Zahtjev za produženje primjene Programa zaštite se podnosi najkasnije 30 dana prije isteka vremena primjene Programa zaštite.

Izuzetno, zahtjev za produženje primjene Programa zaštite može se podnijeti i nakon isteka vremena primjene Programa zaštite, ako razlozi bezbjednosti zaštićenog lica to nalažu.

Primjena Programa zaštite se može produžiti samo uz saglasnost zaštićenog lica.

Član 25

Zahtjev za produženje primjene Programa zaštite sadrži:

- 1) podatke o licu za koje se predlaže produženje primjene Programa zaštite;
- 2) oznaku i broj odluke Komisije o primjeni Programa zaštite;
- 3) razloge zbog kojih se traži produženje primjene Programa zaštite.

Član 26

Odluku o produženju primjene Programa zaštite donosi Komisija u rokovima iz člana 16 ovog zakona.

Prije donošenja odluke iz stava 1 ovog člana, Komisija može tražiti od Jedinice za zaštitu da joj, u roku od 15 dana, dostavi procjenu opasnosti koja prijete zaštićenom licu.

V. VRSTE MJERA ZAŠTITE

Član 27

Mjere kojima se obezbjeđuje zaštita svjedoka, odnosno njemu bliskog lica su:

- 1) fizička zaštita ličnosti i imovine;
- 2) premještanje;
- 3) prikrivanje identiteta i podataka o vlasništvu;
- 4) promjena identiteta.

Odlukom o primjeni Programa zaštite, Komisija određuje i vrstu mjera iz stava 1 ovog člana koje treba primijeniti u zaštiti svjedoka, odnosno njemu bliskog lica, pri čemu se može primijeniti jedna ili više mjera.

Mjere iz stava 1 ovog člana sprovodi Jedinica za zaštitu.

Član 28

Mjera fizičke zaštite ličnosti i imovine sastoji se u sprječavanju protivpravnog ugrožavanja života, zdravlja, fizičkog integriteta, slobode ili imovine većeg obima svjedoka, odnosno njemu bliskog lica, upotrebom fizičko-tehničkih mjera.

Član 29

Mjera premještanja svjedoka, odnosno njemu bliskog lica sastoji se u privremenom ili trajnom preseljenju iz mjesta njegovog prebivališta ili boravišta u drugo mjesto koje odredi Jedinica za zaštitu.

Ukoliko je svjedok, odnosno njemu blisko lice lišeno slobode, mjera premještanja se sastoji u upućivanju tog lica iz organizacione jedinice u kojoj se nalazi u drugu organizacionu jedinicu Zavoda za izvršenje krivičnih sankcija ili u upućivanje u drugu zatvorsku ustanovu koju odredi Jedinica za zaštitu.

Mjeru premještanja je moguće izvršiti na teritoriji Republike Crne Gore (u daljem tekstu: Republika) ili na teritoriji druge države, u okviru međunarodne saradnje.

Član 30

Mjera prikrivanja identiteta i podataka o vlasništvu obuhvata izradu i upotrebu ličnih isprava i isprava o imovini svjedoka, odnosno njemu bliskog lica u kojima su privremeno promijenjeni njegovi izvorni podaci.

Sprovođenje mjera iz stava 1 ovog člana ne može imati za posljedicu izmjenu izvornih podataka u službenim evidencijama.

Član 31

Promjena identiteta sastoji se u izmjeni dijela ili svih ličnih podataka svjedoka, odnosno njemu bliskog lica. Uz ovu mjeru može biti određena i promjena fizičkih karakteristika svjedoka, odnosno njemu bliskog lica.

Lični podaci uneseni u nove isprave o identitetu ne smiju biti identični sa podacima za drugo lice.

Promjena identiteta može imati uticaja na prava svjedoka, odnosno njemu bliskog lica samo u mjeri u kojoj je to neophodno radi primjene Programa zaštite i ne utiče na obaveze svjedoka, odnosno njemu bliskog lica prema trećim licima.

VI. PRIMJENA MJERA PRIKRIVANJE IDENTITETA I PODATAKA O VLASNIŠTVU I PROMJENA IDENTITETA

Član 32

Zaštićeno lice može da koristi isprave iz člana 30 stav 1 ovog zakona prilikom zaključenja pravnih poslova koji mogu imati uticaja na treća lica, samo uz prethodnu saglasnost Jedinice za zaštitu. Ukoliko Jedinica za zaštitu nije saglasna sa takvim načinom zaključenja pravnog posla, zaštićeno lice može imenovati, uz saglasnost Jedinice za zaštitu, punomoćnika koji će u njegovo pravo ime i za njegov račun zaključiti pravni posao.

Član 33

Ako je odobrena mjera promjene identiteta, Jedinica za zaštitu će pozvati zaštićeno lice da izvrši svoje dospjele obaveze prema trećim licima.

Ako zaštićeno lice ne izvrši obaveze iz stava 1 ovog člana, mjera promjene identiteta neće se primijeniti dok se te obaveze ne ispune.

Izuzetno, mjera promjene identiteta može se primijeniti iako svjedok nije u mogućnosti da ispuni neku od obaveza iz stava 1 ovog člana i u tom slučaju obavezu će ispuniti Jedinica za zaštitu.

Član 34

U cilju ispunjenja svojih prava i obaveza koje nijesu prestale nakon promjene identiteta, zaštićeno lice može, uz saglasnost Jedinice za zaštitu, imenovati punomoćnika koji će ga zastupati.

Ako nakon promjene identiteta Jedinica za zaštitu sazna za obavezu koja je nastala ranije, dok je zaštićeno lice još imalo svoj izvorni identitet, a za koju ranije nije znala, Jedinica za zaštitu će pozvati zaštićeno lice da, njenim posredstvom, ispuni svoju obavezu. Ako

zaštićeno lice ne može ili ne želi da ispuni svoju obavezu, Jedinica za zaštitu može da ispuni tu obavezu ili da zatraži od Komisije da prekine primjenu Programa zaštite. Prekid primjene Programa zaštite ne smije biti na štetu zaštićenog lica.

Član 35

Jedinica za zaštitu obezbjeđuje zaštićenom licu lične isprave ili dokumenta sa novim identitetom i stara se, ako se primjenjuje mjera promjene identiteta, o unošenju novih podataka u odgovarajuće evidencije.

Na zahtjev Jedinice za zaštitu i na osnovu podataka koje mu ona dostavi organ ili služba nadležna za izdavanje ličnih isprava ili dokumenata izdaje lične isprave ili dokumenta sa novim identitetom za zaštićeno lice odmah, a najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Nakon izdavanja lične isprave ili dokumenta nadležni organ ili služba unosi u evidenciju o izvornim podacima o zaštićenom licu primjedbu da o svim pitanjima u vezi sa identitetom mora biti obaviještena Jedinica za zaštitu. Evidencija se vodi na način da se na osnovu podataka o izvornom identitetu zaštićenog lica ne može utvrditi njegov novi identitet.

Organi i službe iz stava 2 ovog člana mogu dati podatke o zaštićenom licu samo na osnovu prethodnog odobrenja Jedinice za zaštitu.

Član 36

Svi kontakti zaštićenog lica koji se odnose na njegova statusna i druga prava i obaveze obavljaju se uz njegovu saglasnost posredstvom Jedinice za zaštitu.

Član 37

U slučaju gonjenja za krivično djelo koje je zaštićeno lice učinilo prije promjene identiteta, na zahtjev suda, Jedinica za zaštitu obezbjeđuje njegov pristup sudu, u kom slučaju zaštićeno lice učestvuje u krivičnom postupku sa svojim izvornim identitetom.

U slučaju iz stava 1 ovog člana, sud može odlučiti o posebnom načinu učestvovanja i saslušanja zaštićenog lica u krivičnom postupku.

U slučaju gonjenja za krivično djelo koje je zaštićeno lice učinilo poslije promjene identiteta, Jedinica za zaštitu će obavijestiti Vrhovnog državnog tužioca i Komisiju koja može donijeti odluku o prekidu Programa zaštite.

Član 38

Kad je zaštićeno lice pozvano kao svjedok u krivičnom postupku za krivična djela učinjena prije početka primjene Programa zaštite, poziv se uručuje posredstvom Jedinice za zaštitu, koja će zaštićenom licu obezbijediti dolazak u sud.

Član 39

Zaštićeno lice može učestvovati u službenom postupku u kome je upotreba njegovog izvornog identiteta neophodna samo uz saglasnost Jedinice za zaštitu i u skladu sa njenim uputstvima.

Ako Jedinica za zaštitu nije saglasna da zaštićeno lice sa svojim izvornim identitetom učestvuje u službenom postupku, zaštićeno lice može da vrši svoja prava u postupku preko punomoćnika. Zaštićeno lice imenuje punomoćnika, uz saglasnost Jedinice za zaštitu.

Član 40

Jedinica za zaštitu može, uz saglasnost zaštićenog lica, predložiti Komisiji prekid mjere promjene identiteta, ako utvrdi da se bezbjednost zaštićenog lica može obezbijediti sprovođenjem neke druge mjere iz člana 27 stav 1 tač. 1 do 3 ovog zakona.

Član 41

Izrada i upotreba isprava i dokumenata u cilju primjene mjera prikrivanja identiteta i podataka o vlasništvu ili promjena identiteta, izvršena u skladu sa ovim zakonom, ne predstavlja krivično djelo.

VII. PRESTANAK I PREKID PRIMJENE PROGRAMA ZAŠTITE

Član 42

Primjena Programa zaštite prestaje:

- 1) istekom vremena primjene Programa zaštite predviđenog Sporazumom;
- 2) smrću zaštićenog lica;
- 3) ako se zaštićeno lice, roditelj ili staratelj za maloljetno zaštićeno lice ili staratelj ili lice ovlašćeno za zastupanje zaštićenog lica koje je djelimično ili potpuno lišeno poslovne sposobnosti odrekne zaštite;
- 4) odlukom o prekidu primjene Programa zaštite.

Odluku o prestanku primjene Programa zaštite u slučajevima iz stava 1 tač. 1 do 3 ovog člana donosi Komisija, na predlog rukovodioca Jedinice za zaštitu.

Član 43

Na obrazložen predlog Vrhovnog državnog tužioca ili rukovodioca Jedinice za zaštitu, Komisija može donijeti odluku o prekidu primjene Programa zaštite, ako:

- 1) više ne postoje razlozi za primjenu Programa zaštite;
- 2) zaštićeno lice ne ispuni obaveze predviđene Sporazumom;
- 3) tokom primjene Programa zaštite bude pokrenut krivični postupak protiv zaštićenog lica za krivično djelo koje dovodi u pitanje opravdanost primjene Programa zaštite;
- 4) zaštićeno lice, bez opravdanog razloga, odbije zaposlenje koje mu ponudi Jedinica za zaštitu ili prestane da obavlja drugu aktivnost vezanu za sticanje dobiti;
- 5) država na čijoj se teritoriji nalazi zaštićeno lice zahtijeva prekid primjene Programa zaštite iz razloga utvrđenih međunarodnim ugovorom, odnosno sporazumom;
- 6) zaštićeno lice navede neistinite podatke u Upitniku.

VIII. MEĐUNARODNA SARADNJA

Član 44

Međunarodna saradnja u primjeni Programa zaštite ostvaruje se na osnovu međunarodnog ugovora, pojedinačnog sporazuma ili na osnovu uzajamnosti.

Pod uslovima iz stava 1 ovog člana Jedinica za zaštitu:

- 1) podnosi molbu drugoj državi za prihvatanje zaštićenog lica i primjenu mjera predviđenih ovim zakonom;
- 2) postupa po molbi druge države za prihvatanje zaštićenog lica i primjenu mjera zaštite u Republici.

IX. ZAŠTITA PODATAKA, EVIDENCIJA I FINANSIRANJE

Član 45

Isprave, dokumenti i podaci vezani za rad Komisije, Jedinice za zaštitu, državnih organa, organizacija i službi u vezi sa primjenom

Programa zaštite, za lica zaposlena u njima, predstavljaju službenu tajnu bez obzira na način na koji su ih saznali i kao takvi moraju biti označeni.

Komisija može osloboditi čuvanja službene tajne lica iz stava 1 ovog člana, ako za to postoje opravdani razlozi vezani za vođenje postupka pred sudom ili drugim državnim organom ili razlozi bezbjednosti.

Podaci koji se odnose na zaštićeno lice prema kome je primijenjena mjera prikrivanja identiteta i podataka o vlasništvu ili promjena identiteta, kao i isprave i dokumenti zaštićenog lica sa izvornim identitetom čuvaju se u Jedinici za zaštitu i moraju biti označeni kao službena tajna. Pristup tim podacima, ispravama i dokumentima odobrava i nadzire rukovodilac Jedinice za zaštitu.

Odluku o prestanku tajnosti isprava, dokumenata i podataka donosi Komisija.

Član 46

Jedinica za zaštitu, povodom primjene Programa zaštite, vodi evidenciju o:

- 1) zahtjevima za primjenu Programa zaštite;
- 2) popunjenim upitnicama;
- 3) primijenjenim hitnim mjerama;
- 4) odlukama Komisije o primjeni Programa zaštite, vrsti i trajanju mjera;
- 5) odlukama Komisije o prestanku, prekidu i produženju primjene Programa zaštite,
- 6) ličnim podacima zaštićenog lica, njegovom prebivalištu ili boravištu, kao i o drugim podacima koji su nastali tokom primjene mjera i radnji predviđenih ovim zakonom;
- 7) zaključenim Sporazumima;
- 8) zaštićenim licima prema kojima se primjenjuje Program zaštite na osnovu međunarodne saradnje;
- 9) licima kojima je na osnovu člana 45 stava 3 ovog zakona, odobren pristup podacima u vezi sa primjenom Programa zaštite.

Član 47

Sredstva za sprovođenje ovog zakona određuju se u posebnom razdjelu ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove u budžetu Republike.

X. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 48

Propisi za sprovođenje ovog zakona donijeće se najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

U roku iz stava 1 ovog člana obrazovaće se Komisija iz člana 6 ovog zakona.

Član 49

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u «Službenom listu Republike Crne Gore», a primjenjivaće se od 1. aprila 2005. godine.